

vedtoges med 63 stemmer (KF, V, RV, CD og KrF) mod 4 (FP); 54 (S, SF og VS) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Dorte Bennedsen (S), Leif Hermann (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) (se forrige møde).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Forhandling om redegørelse nr. R 7:*

Energiministerens redegørelse af 4. december 1985 om energipolitik og redegørelse om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v.

(Redegørelsen anmeldt 4/12 85. Redegørelsen givet 4/12 85. Beslutning om forhandling 4/12 85 og 21/1 86).

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Socialdemokratiet er enig med ministeren i, at den foreliggende redegørelse er noget mere begrænset end sædvanligt, især da den også omfatter udviklingen i D.O.N.G.-koncernen. Redegørelsen er mildest talt tynd, i betragtning af at ministeren henviser til Energiplan 86 og dermed til den samlede vurdering af den energipolitiske situation samt de kommende års perspektiver.

Men én ting er, at den er tynd; hvad værre er: den er også i modstrid med den politik, som regeringen i praksis gennemtrumfede med sin nok så berømmelige julepakke. Det må ikke være nemt at være energiminister og se sine energipolitiske intentioner vraget til fordel for nogle indgreb af højst tvivlsom værdi for fjernevarme- og kraftvarmeprojekter i kommunal regie – tvivlsomme, fordi de samfundsmæssigt og energipolitisk hindrer udviklingen af udbygningen af den kollektive varmforsyning.

Ministeren ønskede ikke under debatten denne gang at imødegå socialdemokratiets synspunkter, hvad så grunden hertil har været, men jeg går ud fra, at ministeren i dag vil kommentere den situation, som de kommunale varmforsyningsselskaber er kommet i, og for at gøre det så konkret som muligt

skal jeg henvise til, at overborgmester Egon Weidekamp til Aktuelt den 8. januar 1986 har udtalt, at Københavns kommune »... ingen muligheder har for at udrede de ca. 50 mill. kr. i statsafgift, som kræves alene for dette anlægsprojekt.«

Det er et projekt, der i 1986 drejer sig om en samlet investering på ¼ mia kr., og en forsinkelse vil berøre 200.000 boliger. Andre projekter – og her kan især nævnes vækstprojektet og trekantområdet – er i en lignende situation. Enten bliver der tale om forsinkelser eller fordyrelser for brugerne, hvis eneste forsyndelse er, at de får varme fra et kommunalt fjernvarmeanlæg. Hvordan harmonerer et sådant indgreb med ministerens egen redegørelse? Jeg citerer fra sp. 3640 i år:

»En videreudvikling af den kollektive forsyning med naturgas og fjernvarme medfører såvel energiøkonomiske fordele som en lettelse af energisektorens belastning af det omgivende miljø.«

Videre står der i sp. 3646:

»Udbygningen med kraftvarme er fortsat et væsentligt element i energipolitikken.«

Energiministeren skylder folketingset og kommunerne et svar på, hvordan regeringsindgrebet i december er i overensstemmelse med de energipolitiske synspunkter, som energiministeren på regeringens vegne har fremsat i den redegørelse, vi har til debat i dag.

Når redegørelsen er så tynd, som den er, kan det jo også skyldes, at energiministeren af uforklarlige grunde ikke har omtalt sit forslag til ændring af varmforsyningsloven. Den eneste ændring, ministeren fik flertal for, var jo, at han ikke længere er forpligtet til at fremsætte et nyt forslag til ændring af varmforsyningsloven. Men jeg vil da gerne spørge ministeren, om det er sådan, at han overvejer at komme med et nyt og bedre forslag.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom på, at der står meget lidt om energibesparelser. Det er jo ikke nok, at energiministeren i afsnittet, der omhandler energiforbruget, gør opmærksom på, at tilbageholdenhed i energiforbruget må videreføres, og at det må undgås, at fremdriften i en bedre og mere økonomisk anvendelse går i stå, for han siger jo ikke noget om hvordan. Der mangler konstruktive energibesparelsesforslag som dem, der blev